

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā
Redakcija un kantoris: Rīgā, Pils ielā Nr. 9,
dz. 8 (blakus bij. Nodokļu dep.), Darba
laiks katru dienu no pl. 10—14
bet sestdienās no plkst. 10—12
Tāl. 32384
Svētdienas vakaros — 28818 un 34998
Pasta iekasē rēķina 1175.

12. jūlijā 1943. g. Nr. 91. (991)

ASK vienpadsmitis trešo reizi Latvijas futbola meistars

Olimpijas — ASK svarīgā sacensība Liepājā beidzas 2—2 (1—2) neizšķirti

Latvijas futbola meistarības izcīņā vakar risinājās pēdējās kārtas spēles. Visu mūsu futbola draugu skati bija vērsti uz Liepāju, kur svarīgu cīņu absolvēja abas vadošās vienības — meistara titula aizstāvētājs ASK vienpadsmitis ar savu lielo pretinieku Liepājas Olimpijas virknējumu. Šī sacīkste gan noslēdzās, nenoskaidrojot uzvarētāju, jo ASK un Olimpija spēlēja 2—2 neizšķirti. Ar šādu rezultātu tomēr pietika, lai ASK ļaudis varētu atstāt laukumu gaviļēdami. Lūk, ASK vienībai līdz šim nebija neviena zaudēta punkta, kamēr Olimpija jau meistarsacīkšu 1. kārtā spēlēja 3—3 neizšķirti ar RFK komplektējumu. Tādējādi tagad jau 2. gadu no vietas un vispār pēc skaita 3. reizi ASK krāsu pārstāvjus var sveikt kā Latvijas futbola meistara titula īpašniekus. Krāšņos slavas laurus ASK vienpadsmitis šogad iemantojis bez neviena zaudējuma, un ja vēl ņem vērā, ka arī par vakardienas sacensību paši liepājnieki saka, ka ASK tiešām bijusi labākā vienība laukumā, tad ASK futbolistu jauno ievērojamo panākumu var atzīmēt kā pilnīgi pelnītu. Latvijas meistara tituls atrodas drošās rokās. Meistarības izcīņā gan vēl atlikusi Olimpijas — Jelgavas SB sacīkste, kas risināsies 18. jūlijā plkst. 16 Jelgavā, taču liekas, ka šī sacensība stāvokli punktu tabulā nemainīs. 2. vieta piekrit Olimpijai, 3. vietu sev nodrošinājis eksmeistars RFK, spēlējot pagājušā nedēļā ar VEF izlasi, kas ierindojās 4. vietā, 2—2 neizšķirti. Meistarības Nr. 5 pieder Rīgas Vilkiem, kuri vakar pārspēja Jelgavas Sporta Biedrības reprezentāciju 3—1. Vienāds iegūto punktu skaits pašreiz ir Jelgavas SB un LDzB futbolistiem, pie kam jelgavniekiem vēl jāsasacējas ar Olimpiju. Šķiet, lai noskaidrotu pēdējās vietas īpašnieku, vajadzēs ņemt palīgā iegūtos un zaudētos vārtus, kas runā skaidru valodu, ka jelgavniekiem piekritīs 6. vieta, bet dzelzceļniekiem būs jāpaliek «pastariša» lomā un jāatstāj virslīga. LDzB vienības neapskaužamo likteni var glābt vienīgi tāds gadījums, kad Olimpija uzvar JSB ar vismaz 10 vārtu starpību. Spridzot pēc līdzšinējiem rezultātiem un ievērojot vēl, ka sacīkste notiks Jelgavā, šāda iespējamība tomēr nav pieļaujama un tādi Latvijas 1943. gada futbola meistarības izcīņas pats svarīgākais gala iznākuma konstatējums, šķiet, gan būs, ka Latvijas meistara godš, tāpat kā pagājušā sezonā, pieder ASK vienpadsmitim, bet no virslīgas šķītas LDzB vienība.

TEICAMĀKĀ VIENĪBA TIKAI PĒDĒJĀ MINŪTĒ PANĀK IZLIDZINĀJUMU.

Kādas dažādas neparedzētas un negaidītas iespējamības allaž pavēras futbolā, to var rādīt kā 2000 skatītāju vēroja pagājušās nedēļas ceturtdienā, kad savu pēdējo sacīksti Latvijas meistarības izcīņā absolvēja RFK un VEF vienpadsmitis. Šai sacensībai vajadzēja izšķirt svarīgo iestāvētāju — kas ierindojas 3. vietā? Laukumā tēlās ievērojams RFK pārkāpums, taču galu galā notika tādi, ka tikai beidzamā minūtē RFK, kas sevi neapšaubāmi pierādīja par teicamāko vienību, panāca pārliecīgu 3—2 (1—1) iznākumu. Jau 1. puslaika sākuma posmā velosist ar pussarga Klavas skatu raidīšanu noņēma 1—0 vadošā lomā. Šo panākumu viņš atzīmēja pēc stīra slēdņa, kur ātrās gaitas laikā pielaidīja citādā teicamākā RFK beigu vīrs Brēdīns, pilnīgi netraucējis izslēgt bumbu stūrī. Pēc garas un neapbrīnīgas uzbrukuma virknes RFK zilbalto krāsā nesēji rezultātu izlīdzināja tikai 10 minūtes pirms beigām. Šo pakāpumu ar uzslavējamu lauku šāvienu iedevila Gumbētiņš. Notiekot RFK pārsvars turpinājās arī otrajā puslaikā, kad pat abi aizsargi Lauks ar Voļgasu dabūrdi stāvāja pāri centra līnijai. Daudz grūti un atbildīga darba nācās veikt VEF aizsardzības veidotājiem, kas cīnījās tiešām pašizbedzīgi. Situācija negaidīti sarežģījās kāds Borņiņa ievērojams labais mačs. Viņa precīza centrējuma ar galvu uztvērā

velosist kapteinis Peļča, un skatītāju gaviļos no jauna sveica VEF vīrs 2—1 pārkāpumu. Tad nu tikai pēdējā minūtē viens no RFK uzbrukuma enerģiskākajiem cīnītājiem Kārlis Freimanis, kas šogad liekas atrodas savas dzīves labākā formā, panāca 2—2 izlīdzinājumu, tādā nodrošinot eksmeistaram meistarības godam pelnīto 3. vietas ieguvumu. RFK vienpadsmitis enerģiskāko uzbrukumu atstāja vīstotamāko spēlētājam, bet tikai līdz pretinieka vārtu līnijai, kur uzbrucējam allaž pietrūka veiksmīga noslēdņa šāvienā. Šī nestāvēs mačs arī atgādāja RFK spēkošanas ar ASK, kur vienveidīgi pussargi mēģināja uzbrucējiem bumbu nodot ar augstām piespēlēm. ASK vienība to tikai gaidīja brīnīgā galvas spēles meistars Arons, un VEF sastāvā šoreiz augstie centrāļnieki lēti pa priekšu bija Anšins, kurā darbība no mūsu aizsargiem visvairāk atgādāja Arons. Par vienu no spilgtākajiem personībām laukumā izvērtās RFK centra pussargs Pīdriņšons, kas šai savā kādreizējā košāko slavas lauru posmi nodemonstrēja pārdomātu sekojumu orecīvajās piespēlēs, kā arī apliecināja teicamu ieturību. Neizšķirtais rezultāts vislabāko valodu runā par VEF aizsardzības spēkiem, kur bez Anša daudz grūti darba veispmā kārtā paveica drošās un veiklās vārtārsas Līnde. Viņi abi Čaklus piepalīgus atrada no tikai savā aizsargu un pussargu virknējumā, bet allaž tālāk šķīdēt bīstamās situācijās ātra ar uzbrukuma būtīgākais vīrs Ozoliņš. RFK un VEF spēkošanas,

Pēc vakardienas sacensībām, kurās pilnīgi noskaidrojā Latvijas 1943. gada futbola meistaru, stāvoklis punktu tabulā izveidojies šāds:

	Spēles	Vārti	Punkti
1. ASK	6 19—5	11—1	
2. Olimpija	5 16—8	8—2	
3. RFK	6 13—9	8—4	
4. VEF	6 19—9	7—5	
5. R. Vilki	6 12—15	4—8	
6. Jelg. SB	5 5—14	1—9	
7. LDzB	6 4—23	1—11	

Liekas, ka šāda vietu kārtība atzīmēsies arī meistarības cīņu galīgā noslēgumā, jo maz ticams, ka pēdējā vēl atlikušā Liepājas Olimpijas — Jelgavas SB sacīkste varēs ienesīt kādas pārmaiņas.

RV VIENPADSMĪTS MEISTARĪBAS SPĒLES BEIDZ AR UZVARU.

Jelgavas SB vienpadsmitis nepatika mazums pūš, lai sacensībā pret RV izlasi realizētu Womaz 1 punkta ieguvumu un līdz ar to pilnīgi nodrošinātu palikšanu virslīgā. Šis izredzes tomēr lau ievērojami mazināja tas apstākļi, ka jelgavnieki Rīgā ieradās ar nepilnu sastāvu, kur iztrūka Drolīns, Šķiņķis un Amsons. Gan labāko komplektējumu nebija arī Rīgas Vilkiem, kas šorei vājināta aizsardzības darbību, lo nerodījās šajā rīņā pašus vārtīgākos spēkus — vārtārsu Behri un aizsargu Nikolaju Vasiljevu. Pēdējam negaidīti savainota roka. RV vienpadsmitis tādā izstājās stipri pārgrožā sastāvā. Vārtos bija Behrs radnieks — viņa kundzes brālis Pērkonis, labā pussarga posteni redzējām augumā miniatūro Viļčuku, kas no tālruna skatā stipri atgādāja Gromovu, bet labais ārējais uzbrucējs bija Gļoģis. Pērkonis vārtārsu lomā izrādījās tikami drošs un arī par Vīlčuku būtu grūti kausko siltu teikt, bet vājāk lau klājis Gļoģim, kuram trūks saraigoma un ātruma. Visu šo sacensība bija pagarināta un bez vērtīgiem sasniegumiem. Netika vairāk vienkārša bumbušāns, kaut gan nogribētos teikt, ka abiem pretiniekiem trūktu centības. Ar 3—1 rezultātu uzvarēja rīdzinieki, kuri patiesībā arī bija

pārākie vīri laukumā, jo Pērkonam izrādījās nesatīdāmāli marāks darba kā Novič kim ievāznieku vārtos. Puslaiks beidza 1—1 neizšķirti. Vispār visus 4 vārtus šajā sacīkstē ieguva RV spēlētāji, lo arī pie vienīgā JSB panākuma nelaimīgi kārtā piepalīdzīgs bija Gromovs, pret kurā kāju atstās bumba un tad iedolā vārtos. Tas notika pēc tam, kad RV kontā vien: ieguvums jau skaitījās un «pašāvībādava stāvokļa izlīdzinājumu. RV labā vi: sas 3 reizes jelgavnieku vārtārsu pā: spēja neviens cits kā savas biedrības priekšnieka, vienības kapteinis un cent: uzbrucējs Juris Škadiņš. Efektīgākie bij: trošie vārti, kad bumba aturāmi sasledei: mērkā. RV vienība līdzlādi savas kārtējā: meistarības spēles beidza ar uzvaru, aplie: cinoši, ka pieveicot JSB un LDzB vienpads: mitus, uzvājinā pelnīti palikšanu virslīgā: Šķiet, ka arī jelgavnieki ioprojām būs vir: līgas dalībnieki un pat tāda gadījumā, jo: pēdējā sacensībā Jelgavā pret Olimpij: zaudēti ar piekļūšanu rezultāti, lo dzel: cenākos iegu to zaudēto vārtu atliecām: ir daudz bēdīgāka. Piezīmējams, ka LDzF: un JSB savā starpā sacīkstē Jelgavā spē: lēja 0—0 neizšķirti. LDzB, šķiet, neka: vairs nespēj glābt no pārejas zemākā līgā: kaut arī teorētiski šāda iespējamība vē: pastāv, bet tādi gadījumi Olimpijā jāsa: gādā jelgavniekiem katastrofisks zaudē: jums ar 10 vārtu starpību. RV — JSB spē: košanas krietāi vadīja A. Rubonis.

Tikai centimetri un sekundes desmitdaļas šķir uzvarētājus no zaudētājiem...

Rainis Kļaviņš (Marss) — mūsu šīs sezonas sekmīgākais riteņbraucējs

Meistarības sacīkstēs riteņbraucējam 1 kilometra sprinta distancē jābūt ātrākam par 3 vīri, kuri reprezentē 4 sporta biedrības — Marss, Senču Sils, ASK un Danzaviedus. Visu sestdienā mākoņi aiz sevis slēpa ļaunā saulē un vēl pievācē kārtā kurā kurā brīdī varēja gaidīt lietu, taču tā šķīdās, tā arī skatītāji šoreiz izpelnījās došos šā: lasības. Liepājā apsežinājis no rīdzinieku iemīļotājam Marss treknā pl. 18, kad mūsu sporta vadītājs Roberts Plūme pieņēma sportista pārdēli un apsvēca dalībniekus, pūcējās lik daudz vīroņi, ka patiesībā vairāk vietu arī sietlājis laukumā nebija. Jau

FINĀLA BRAUCIENĒM, kur P. Džarcāns un Sils šoreiz interesantā vi: pirmās noskaidroja 3. vietas ieguvēju. Tā: bija vienā no vislabākajām cīņām. Lie: jāko pārstāvējuma sastādā P. Džarcāns, iz: pelnīto 3. vietas ieguvumu. Tad — fi: nāli! Kas uzvarēs: Kļaviņš vai Ozoliņš? Tas bija patiesi saraigoms un skaidro: momentam pēnā brauciens. Un tomēr: Kļaviņš palika nenvarēts arī šoreiz, kaut: gan laimāis Ozoliņš izrādījās viņam cie: nāis konkurents. Tāpat kā vairākus vieš: iepriekšējās sacensībās, arī šī uzvarētā: jū no zaudētāja šķīra tikai secīgas sekundes

desmitdaļa un daži centimetri. Interesanti, ka liekās Kļaviņš pēdējās 200 m veica 13,3 sekundes, bet visu kilometru 2:12,4 min. laikā. Gala iznākums interesantā sacensībā tad nu bija šāds: 1943. gada Rīgas meistars Kļaviņš; 2. Ozoliņš; 3. P. Džarcāns un 4. Sils. Piezīmējams ka laimāis Rīgas meistars

tas, kurš pavasarī pārsojā 6 gadu uzvarētāji sacensībā «Stārsam un spārti Rīgai» — Imermanis. Rainis Kļaviņš ir caur un cauri rīdzinieks — mūsu krāšņajā Rīgā dzimis un audzis. Viņš 16. maijā atcerējās savus 24. šūpa svētkus un pašreiz atrodas 28. dzimības gadā. Sacīkstēs startē tikai ceturto gadu. Sportista gaitas uzskāto Marss un tur vēlās tās arī kādreiz ap: bovēti. Jaunais meistars ir mūsu izlases riteņbraucēju trenera A. Kļeļta skolnieks, lo allaž mācījis tikai no pēdējā padomīem un pierādījumiem. Būs neticami patēkti, ka Kļaviņam pašam nemaz savā perso: nālā sacensībā nav sacīkstē divīteņa, bet ti-

kaī dažos atsevišķās daļās, kamēr visu iz: trūkstošo sagādājis rūpīgais treneris Kļ: peļča. Tāpat: meistars bez sava divī: tēņa ... Iedlonas darbā R. Kļaviņš ir me: tētājis rūpniecības uzņēmumā «Ed, Da: nēlijs» un nebūt nesārdējis sportistam lab: vērtīgos apstākļos. Jaunais cīkštis gan ļoti: gāteicis savas darba vietas vadībā, ka: tā viņam izrādījusi zināma pretimkāršana: tironija apmeklētājam. Riteņbraucējam: sporta draugi cer, ka tāpat būs arī tur: pūcē cīnīties tikai sportiski irī, un uzvarā: māks. R. Kļaviņš saka: «Es vienmēr cen: šēdā nelietot neproduktīvos līdzekļus. — Nu — tas ir tiešām lauki! Otro vietu ieguva

PRĒKSBRAUCIENĒI

skatītājus ievādīja ļoti iespējama sacensība atmošēnā. Ik priekšbraucienā uzvarētājs iekļuva finālā, bet 2. vietas ieguvēis starpbraucienā. No starpbrauciena finālā kvalificējās tikai 1 labākās sekmes guvušais cīkštis. Pirmais priekšbraucienā dēva arī pirmo pārstāvētāju. No 3 sacensībām ātrākais bija P. Džarcāns, kamēr gaidītāis uzvarētājs J. Vilsons, kas savā: sedzda mērkā otrās pēc kārtas apmierinā: jās ar trešānu starpbraucienā. Trešais bija J. Cvoļkulis. Otrā priekšbraucienā vietu kārtība sadalījās šādi: 1. O. Silis; 2. H. Ozoliņš un 3. A. Džarcāns. Trešā priekšbraucienā mērķa līniju krūstojā: I. R. Kļaviņš; 2. A. Imermanis; 3. Z. Dīnza. Pēdējos 200 metrus priekšbraucienos ātrāko lauku sasniegda Kļaviņš — 13,4 sekundes. Trīs finālisti jau bija skaidri: P. Džarcāns, O. Silis un R. Kļaviņš. Lai uzvā: nātu ceturto vietu izšķirošai sacensībai, no: tika

Uzvarētāji Rīgas meistarsacīkstēs riteņbraucējam 1 km sprinta distancē. No kreisās: H. Ozoliņš, R. Kļaviņš un P. Džarcāns. (O. Sorūdes uzr.)

HELMUTS OZOLIŅŠ (SENCU SILS)

ko katrā rīņā jāuzskata par sacīkšu vislie: lāko sensāciju. Šis pārstāvējams varēja: būt vēl lielāks, bet vienīgi rutīnas trū: kums un līdz ar to nepareiza pieeja taktikā:ļ: novaingojā Ozoliņš Rīgas meistara lau: ronu, nemaz lau nerunālot par to, ka cīņu: šoreiz pilnīgi varēja izšķirt neānsība. No: tika, ka liekās braucienā Kļaviņam no sal: tēm izslēdēja kāja. To redzēja arī Ozoliņš, bet bija tik korekts, ka gaidīja sava kon: kurenta sakārošanos. Viņš pat brauciena: laikā aptaujājis: «Vai viss jau kārtībā?». Tikai sacīkstēs pozitīvu atbildi, no jauna: sākas sacensība. Ja vien Ozoliņš vēlētos, viņš lau son būtu gabalā, un Kļaviņš Rīgas: meistargodu nežin vai redzētu. Ozoliņam: tika 17 gadu. Viņš dzīvo Ādāžu nagasta: «Viņbu» mājas un vasarā piepalīdz tēvam: visos lauku darbos, bet zlemā apmeklē Rī: gas, kur mācīšās lau tieši līdz 4. klasei. «Viņbas» atrodas netālu no Senču Sils un: turienes skaitstājā velodromā arī sākusās: pirmās gaitas trehā. Tas notika lau 15: gadu vecumā, taču boļševiku laikā Ozoli: Ņš sacīkstēs piedalījās tikai vienu vien: īgu reizi un pirmā nopelnā sezona ir šo: gad, kāpēc jaunū cīkštis ienākšānu mūsu: sporta dzīvē uzskatāma meteoram līdzīga. Trenot sākt lau 1. janvārī, un Ozoliņš: kopā ar Imermani cīgti piedalījies meža: skrajienos. Tu nu atkal liaku reizi pierā: dījusies meža skrejlienu sekmīgā ietekmē: labu rezultātu sasulogšanai. Jaunais spor: tists ir Imermana audzēknis: viņš tāpat: bijis isti vērtīga skolotāja rokās! Piezi: mājams, ka arī «Viņbas» māju saimnieka: otrs dēls — Roberts Ozoliņš, kādreiz: bija tiešis mūsu riteņbraucējs un 1938. gadā: 1 km sprinta distancē guva pat Rīgas: meistarsaukumu. Tagad viņš lau vairāk: kā gadu latviešu bīrvīrģotju karavīru

(Beigas 2. lap.)

